

Predkladaná práca sa venuje problematike básnickej dikcie v skladbách Beowulf a Sir Gawain and the Green Knight. Vychádzajúc z predpokladu, že obe básnické skladby pochádzajú z príbuznej literárnej tradície aliteračnej poézie, práca sa snaží postrehnúť podrobnosti a rozdiely v použití lexikálnych výrazov označujúcich „bojovníka“. Lexikálne jednotky boli podrobené analýze z troch rôznych perspektív: prvá analýza sa venuje morfológickosémantickej charakteristike oboch lexikálnych polí za účelom formulovania podobností a rozdielov medzi lexikálnymi poľami oboch básnických skladieb. V tejto analýze sa využíva teória lexikálnych polí a metóda komponentnej analýzy. Zároveň sa ale na jednotky nahliada z hľadiska registru a rozdielu v poetickom a prozaickom používaní. Druhá analýza je frekvenčná, ktorá má za úlohu zistiť počet a distribúciu lexikálnych jednotiek v rámci textu oboch skladieb. Na frekvenčnú analýzu nadväzuje analýza kontextuálna, ktorá skúma použitie a konotácie jednotiek, ktoré v texte odkazujú na vybrané postavy.

Teoretický úvod nastoľujúci potrebnú problematiku je rozdelený na dva celky. Prvá časť sa venuje lingvistickým konceptom, ktoré sa v priebehu analýzy využívajú. Na začiatku sa definuje terminológia špecifikujúca používanie výrazov slovo, slovný tvar a lexikálna jednotka. Ďalej sa rozoberá teória lexikálnych polí a z nej vyplývajúce paradigmatické a syntagmatické vzťahy, ktoré dané lexikálne pole určujú. Prestavuje sa koncept synonymie, avšak nezakladá sa na dokazovaní logickými postulátmi, ale na zhode jednotlivých elementov významu – sémantických rysov – v rámci jednotiek tvoriacich lexikálne pole.

Literárno-kultúrna časť teoretického úvodu je rozdelená na tri sekcie. Prvá sa venuje žánrovým rozdielom medzi staro-anglickou hrdinskou epikou a stredovekým rytierskym románom. Zároveň sa rozoberá koncept ideálneho hrdinu podľa dobových zdrojov.